

T.C.
YARGITAY
İKİNCİ HUKUK DAİRESİ

Esas : 2021/4868
Karar : 2021/6037
Tarih : 14.09.2021

MAHKEMESİ : İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 10. Hukuk Dairesi

DAVA TÜRÜ : Karşılıklı Boşanma-Ziyet Alacağı

Taraflar arasındaki davanın yapılan muhakemesi sonunda bölge adliye mahkemesi hukuk dairesince verilen, yukarıda tarihi ve numarası gösterilen hüküm davalı-karşı davacı kadın tarafından kusur belirlenmesi, tedbir nafakasının miktarı, reddedilen yoksulluk nafakası ve tazminat talepleri, erkek lehine hükmedilen manevi tazminat, erkeğin maddi tazminat talebi hakkında verilen gönderme kararı, ziyet alacağı davasında istinaf inceleme sonucu hükümden çıkarılan alacak kalemlerinin bedellerinin hükümden gösterilmemesi yönünden temyiz edilmekle, evrak okunup gereği görüşülüp düşünüldü:

Davalı-karşı davacı kadının ziyet alacağı davasına yönelik temyiz dilekçesinin incelenmesinde;

6100 sayılı HMK'nın 362. maddesinin 1. fıkrasının b bendi uyarınca "Miktar veya değeri kırk bin Türk Lirasını (bu tutar dahil) geçmeyen davalara ilişkin kararlar" temyiz edilemez. 02.12.2016 tarihli 6763 sayılı Kanun'un 44. maddesi ile de 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'na eklenen ek madde 1 uyarınca temyiz parasal sınırlarının (HMK m. 341, 362) Vergi Usul Kanunu'nun mükerrer 298.maddesine göre her yıl tespit ve ilan edilecek yeniden değerlendirme oranında artırılması öngörülmüştür. Karar tarihi itibarıyla bu miktar "78.630,00 TL" olarak belirlenmiştir.

Dava konusu ziyet alacağının bölge adliye mahkemesince reddedilen kısmının değeri 2.736,00 TL olup, bu miktar karar tarihindeki kesinlik sınırı olan 78.630,00 TL'yi aşmadığından Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 362/1-a maddesi gereğince temyiz sınırının altında kaldığı için kesindir. Açıklanan nedenle, davalı-karşı davacı kadının ziyet alacağına yönelik temyiz dilekçesinin reddine karar vermek gerekmiştir.

Davalı-karşı davacı kadının diğer temyiz itirazlarının incelenmesine gelince;

a)Dosyadaki yazılara, kararın dayandığı delillerle kanuna uygun sebeplere ve özellikle delillerin takdirinde bir yanlışlık görülmemesine göre, davalı-karşı davacı kadının aşağıdaki bentlerin kapsamı dışında kalan temyiz itirazları yersizdir.

b)İlk derece mahkemesince boşanmaya sebebiyet veren olaylarda kadına şiddet uygulayan, ailesinin evlilik birliğine müdahalesine engel olmayan, balayında kendisini bekar olarak tanıtarak güven sarsıcı davranışlarda bulunan erkek ile erkeğe şiddet uygulayan kadının eşit kusurlu oldukları, yaşanan son tartışma sonrası kadının ailesine teslim edildiği belirtilerek her iki davanın da kabulü ile tarafların boşanmalarına karar verilmiş, hükmün taraflarca istinafi üzerine bölge adliye mahkemesince dosya üzerinden yapılan inceleme sonucunda boşanmaya sebebiyet veren olaylarda, erkek tarafından müşterek haneye eşinden gizli olarak yerleştirilen dinleme cihazına kaydedilen konuşmalarında başka bir erkekle evli bir kadına yakışmayacak şekilde uygunsuz konuşmalar yapmak suretiyle güven sarsıcı davranışlarda bulunan kadının, kadının telefon konuşmalarına kısıtlama koyan ve fiili ayrılık döneminde kadına ait olmasına rağmen alıkoyduğu telefon ile kadının akrabalarına birtakım kadını suçlayıcı mesajlar gönderen erkeğe nazaran daha ağır kusurlu olduğu gerekçesiyle erkeğin bir kısım istinaf taleplerinin kabulüne, kadının istinaf taleplerinin ise tümünden reddine karar verilmiş, hüküm bu sefer davalı-karşı davacı kadın tarafından temyiz edilmiştir.

Dosyaya davacı-karşı davalı erkek tarafından sunulan ses kaydı hukuka aykırı delil niteliğinde olup hükme esas alınamaz. Kadının, bölge adliye mahkemesince kendisine kusur olarak yüklenen tek vakıa olan güven sarsıcı davranışlarda bulunduğu dair dosyada davacı-karşı davalı erkek tarafından sunulan ses kaydı dışında başkaca somut bir delil veya tanık beyanı da bulunmamaktadır. Bölge adliye mahkemesi kararına karşı davacı-karşı davalı erkek tarafından temyiz yoluna da başvurulmadığından davalı-karşı davacı kadın aleyhine başka bir kusur yüklenmesi de mümkün değildir. Bu durumda bölge adliye mahkemesince kabul edilen ve davacı-karşı davalı erkek tarafından da temyiz edilmeyerek kesinleşen kusurları karşısında boşanmaya sebebiyet veren olaylarda davacı-karşı davalı erkeğin tam kusurlu olduğunun kabulü gerekir. Hal böyle iken, bölge adliye mahkemesince boşanmaya sebebiyet veren olaylarda davalı-karşı davacı kadının, davacı-karşı davalı erkeğe nazaran daha ağır kusurlu olduğunun kabulü doğru görülmemiş ve bozmayı gerektirmiştir.

c)Boşanma yüzünden yoksulluğa düşecek taraf, kusuru daha ağır olmamak koşuluyla geçimi için diğer taraftan mali gücü oranında süresiz olarak nafaka isteyebilir (TMK m.175). Yukarıda (2/b) bendinde açıklandığı üzere, boşanmaya sebep olan olaylarda davalı-karşı davacı kadının, davacı-karşı davalı erkeğe nazaran kusurunun daha ağır olmadığı ve boşanmakla yoksulluğa düşeceği anlaşılmış, Türk Medeni Kanunu'nun 175. maddesi koşulları somut olayda davalı-karşı davacı kadın yararına gerçekleşmiştir. O halde, tarafların usûli kazanılmış hakları da gözetilmek suretiyle davalı-karşı davacı kadının yoksulluk nafakası talebinin kabulüne karar verilecek yerde, yanılıklı kusur belirlemesi sonucu yazılı şekilde hüküm kurulması doğru görülmemiş ve bozmayı gerektirmiştir.

d)Yukarıda (2/b) bendinde gösterilen sebeple boşanmaya sebebiyet veren olaylarda davacı-karşı davalı erkek tam kusurlu olup, bu kusurlu davranışlar aynı zamanda kadının kişilik haklarına saldırı niteliği taşımaktadır. Somut olayda kadın yararına TMK md. 174/1-2 koşulları oluşmuştur. O halde davalı -karşı davacı kadın lehine tarafların sosyal, ekonomik durumları kusurun ağırlığı ve hakkaniyet ilkesi (TMK m. 4, TBK m. 50 ve 51) dikkate alınarak uygun miktarda maddi ve manevi tazminat takdiri gerekirken hatalı kusur belirlemesine bağlı olarak kadının maddi ve manevi tazminat taleplerinin reddi doğru görülmemiş ve bozmayı gerektirmiştir.

e)Yukarıda (2/b) bendinde açıklandığı üzere boşanmaya sebebiyet veren vakıalarda davacı-karşı davalı erkek tam kusurludur. Tam kusurlu eş yararına manevi tazminata (TMK m. 174/2) hükmedilemez. O halde davacı-karşı davalı erkeğin manevi tazminat talebinin reddine karar verilecek yerde yanılıklı kusur belirlemesi sonucu kabulü doğru bulunmamış, bozmayı gerektirmiştir.

SONUÇ: Davalı-karşı davacı kadının ziynet alacağı davasının reddedilen kısmına yönelik temyiz dilekçesinin yukarıda (1.) bentte gösterilen sebeple REDDİNE, temyiz edilen bölge adliye mahkemesi hükmünün yukarıda (2/b), (2/c), (2/d) ve (2/e) bentlerinde gösterilen sebeplerle BOZULMASINA, kararın bozmanın kapsamı dışında kalan temyize konu diğer bölümlerinin ise yukarıda (2/a) bendinde gösterilen sebeple ONANMASINA, temyiz peşin harcın istek halinde yatırana geri verilmesine, dosyanın ilgili bölge adliye mahkemesi hukuk dairesine gönderilmesine oybirliğiyle karar verildi. 14.09.2021 (Salı)